

[Bernhard Baunsgaard]

afskaffet af et folketingsflertal. Men var det så snedigt tænkt, må man sige: det faldt i denne regerings lod at begrænse denne fradragsret for anparter så kraftigt, som det skete ved indgrebet i sin tid i december.

Men som sagt: jeg håber på, at vi kommer videre med hensyn til at jævne grunden for en skattereform. Lidt er der sket, og jeg håber, at vi i denne samling kommer noget videre.

Lenger (VS):

Ja, håbet har man da lov at have.

Jeg vil sige tak for, at socialdemokratiet har genfremsat dette forslag, der vel mest skal betragtes som oplæg til en retning, skattereformen kunne gå i. Jeg vil ikke kommentere forslaget i alle detaljer, dertil er det for omfattende, og jeg vil nok især beskæftige mig med den del af forslaget, hvor VS er kritisk indstillet. Der er ingen grund til at skamrose forslagsstillerne.

Før jeg går over til de kritiske bemærkninger, vil jeg sige om forslaget som helhed, at det har en rigtig retning. Vi er meget positivt indstillet over for det. For det første sker der en ressourceflytning af størrelsesordenen 10 mia kr. fra indtægterne over 180.000 kr. til indtægterne under 180.000 kr. For det andet repræsenterer forslaget en vis tilnærmelse til skatteevneprincippet, der jo ligger i skattesystemets ideologi, men efterhånden også kun dér. For det tredje er der tale om en forenkling, der *kan* gøre ligningen mere effektiv. Endelig er der i et vist begrænset omfang en bedre gennemskuelighed i dette forslags principper, hvilket for os at se er væsentligt, fordi enhver demokratisk kontrol bygger på klarhed og gennemskuelighed, og vi tror også, at dette forslag fjerner nogle af spekulationsmulighederne, der er i skattesystemet.

Nu håber vi blot, at socialdemokratiet selv holder fast ved nogle af de principper, der er fremlagt her. Det er måske et af de største problemer, der er i det.

Men et af de indholdsmæssige problemer er, at de ressourcer, der flyttes fra de bedre stillede til de dårligere stillede, hovedsagelig kommer de bedst stillede af de dårligst stillede til gode. Den store fordel ligger for indkomsterne i det; der i det mellemste skattestræk er den øverste del. Her havde vi foretrukket, at dette provenu blev bedre fordelt,

og det vil sige, at skatteprocenten måske skulle være noget højere, men til gengæld skulle personfradraget sættes op.

Et særligt problem knytter der sig til kommunernes fastlæggelse af skatteprocenterne, og jeg kunne godt tænke mig at høre forslagsstillerens kommentar til dette: går en kommunal skatteforhøjelse på 1 pct. direkte fra statsskatten, som forslaget er udformet, og får vi forskellige statsskatteprocenter i hver enkelt kommune? Er det den teknik, socialdemokratiet arbejder med?

Heraf opstår der et nyt problem: i en række kommuner, hvor der i dag er en meget lav skatteprocent, vil principperne i dette forslag føre til en skatteforhøjelse for de laveste indtægter, fordi stigningen i personfradraget ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den forhøjede samlede skatteprocent. Det er et af de områder, hvor vi forestiller os at socialdemokratiet vil være med til at finde en løsning, fordi vi tror, at socialdemokratiet også vil undgå noget sådant.

Den fordeling af det forøgede provenu, der sker til indtægterne under 180.000 kr., og som jeg har kritiseret, modificeres noget af forslaget om et særligt fradrag for hjemmeboende børn. Det er et fradrag, som også vil gøre godt i de grupper, der i dag kun når at få deres indtægt beskattet af første trin. Vi er også tilfredse med dette særlige fradrag, fordi det er en helt reel forringelse af skatteevnen, som sker, når man får børn i familien, og i øvrigt en betydelig mere relevant forringelse af indregne end den, som følger af blot at bruge sine penge på en udgift, hvori der er nogle renter.

Men når så det problem opstår, at nogle mennesker ikke har tilstrækkelig indtægt til at bruge fradraget, så foreslås det løst ved en kontant udbetaling. Det er for så vidt godt nok, men jeg vil spørge forslagsstillerne, om det ikke var bedre at foretage den kontante udbetaling til alle fremfor at opbygge to administrationer.

Der knytter sig yderligere det problem til børnefradraget, at især børn fra de dårligst stillede familier supplerer lommepengene ved et job som avisbud, eller måske passer man en iskiosk i sommerferien, og det er ikke ret meget, de skal tjene, før der sker fradrag i værdien af deres skattefradrag. Det synes vi ikke om.